

D Ū H Ő S F I A T A L O K

Az Orvosegyetemi Irodalmi Színpad bemutatójáról

Osborne angol színművész nagy hírű művére céloz a bemutató címe. A Szegedi Orvostudományi Egyetem irodalmi színpadának új műsorát összeállító Hegedűs László színrendező és Poczki Miklós ennek megfelelően az estét a mai ifjúság ellentmondásos, kiforratlanul lázadó s minden újért, vagy újnak tűnőért kritikátlanul lelkesedő magatartásának elemzésére, a jelenségek mélyén megbújó s a társadalom fejlődésének ellentmondásából eredő okok megmutatására szentelték, az irodalom, igényesen összeválogatott modern mai magyar és külföldi szerzők

versei, elbeszélései alapján, melyeket a műsora sugalló szándék, dicséretesen nagy igényű elképzelés fogott volna egységbe. Meg kell azonban jegeznünk, hogy az eredmény, az egyébként jólesően színvonalas, igen jól rendezett, szcenírozott előadás hibája éppen az volt, hogy a rendező és a szereplők nem tudták következetesen megőrizni s megvalósítani ezt az elvi koncepciót. A hallgatóság nem tudta például megtalálni a gondolati összefüggést a műsor jobban sikerült s optimista végkicsengésű első része és az egzisztencializmus szellemét mutató, pesszimistán

borús szünet utáni második rész között. Ezért nem tudott ez a különben elgondolkodtató s a szereplők produkcióját tekintve mindenképp színvonalas előadás egyértelmű s maradandó élménnyé válni bennünk. A verseket, novellákat bemutató fiatalok közül Letoha Gyula emelkedett ki, de szépen jól mondták verseiket a többiek: Bender Krisztina, Nagy Ilona, Palásthy Viktória, Házi Erzsébet, Megyeri Valéria, Sági Ilona, valamint Bajnóczky István, Csontos Gyula, Erős István, Hegedűs András és Mari Albert is.

Új tábor épül Szegeden

Elköltözik Mártélyról az ifjúsági vezetőképző tábor

Mártély a Tisza egyik legfestőibb vidéke, a szegediek kedvelt kirándulási helye. De a szegedi KISZ-esek nemcsak mint kirándulási helyet ismerik Mártélyt, az elmúlt években sokan megfordultak közülük az ottani ifjúsági vezetőképző táborban is. Szép emlékük marad ez, mert most a mártélyi vezetőképző tábort megszüntetik.

Camping Mártélyon

A megnövekedett idegenforgalomból Mártélynak is bőven kijut. Hogy a festői strandolásra, pihenésre és szórakozásra egyaránt alkalmas környezetet adta lehetőségeket jobban ki lehessen használni, a vezetőképzőből campingtábor lesz, mire az idei szezon megkezdődik. De azért a KISZ-eseket sem rövidítik meg. Új tábort építenek részükre nem kis beruházzal, kerekén 4 és fél millió forint értékben, a megyei KISZ-bizottság elgondolása szerint. A tábor tervei már el is készültek a Csongrád Megyei Tanács Tervező Vállalatánál. A fiatal tervezők jórészt társadalmi munkában tervezték meg az új tábort. Most már csak az a kérdés: hol és mikor valna valóra a tervek?

Építkezés a Maros torkolatánál

Az új tábor elhelyezése kedvező. Most is szép, egészséges környezetben lesznek a KISZ-isták, s amit vezetettek Mártély festőiségeivel, azt pótolja a város közelsége, mert Újszegeden, a Maros-torkolathoz közel jelölték ki a tábor helyét. A töltes melletti erdőben modern, emeletes épületet emelnek,

közeliében négyszáz személyes nézőterű szabadterű színpadot, »összkomfortos« sportpályát létesítenek. Az emeletes épületben lesz a tábor központja: az iroda, a konyha, az ebédlő és a fürdő. A tábor lakóit részben lengyel faházakban fogják elhelyezni a központ körül, részben pedig közvetlenül a folyóparton felállított sátor-táborban.

Megnyitás júniusban

E nagyszabású terveket több lépcsőben valósítják meg. Már meg is kezdődtek a munkálatok, a hely kialakítása, a vízvezetékek lefektetése és a faházak felépíté-

se. Sok szegedi középiskolás diák vesz részt társadalmi munkájával az építkezésben. Az a terv, hogy mintegy egymillió forint értékű társadalmi munkával járuljanak hozzá az új tábor létesítéséhez, tetemes összeget takarítva meg így más célra is a beruházásra tervezett négy és fél millióból. Dolgozni is kell derekasan, mert másfél hónap van már csak hátra a tábor tervezett megnyitásáig: június 15-ig. Addigra természetesen nem lehetne megvalósítani az egész tervet. Ezért a tábor központi épületét például csak a jövő nyáron fejezik majd be.

N. F.

Manzard örömei – gondok

Látogatás a II. belklinikai nővérszálláson

Munka bizony jut kinek-kinek éppen elég. Nem csak az orvostudomány fejlődik napról-napra, de épp így növekednek a betegápolás gyakorlatával kapcsolatos követelmények is a gyógyászat minden területén. Bővülnek a szegedi klinikák, emelkedik az ágyak száma, de mintha az egészségügyi közép-kaderek, okleveles ápolónők, műtősnők, asszisztensek számának gyarapodása elmaradna e mögött az általános gyorsított fejlődés mögött. A munka ezért is sok, ezért is nehezebb a nővérek számára mindahány szegedi klinikán.

Összesen mintegy 380–400 asszisztens, műtős és ápolónővér dolgozik jelenleg klinikai munkakörben. Ezeknek közel 50 százaléka albérltet fizet, havi 250–300 forintot. Az átlagos havi kereset 1100 forint. Veszélyeztetett munkahelyeken ehhez jön még 30 százalék veszélyességi pótlék. A végzett munka mennyisége azonban sem egyik, sem másik munkahelyen nincs arányban a fizetéssel. Ezért nagy a munkaerővándorlás, sokszor ezért végzik a kelleténél talán kevesebb szívvvel, mechanikusabban hivatásuként vállalt munkájukat ezek a több-ségükben független, a maguk erejére szorult fiatal nők. Elkélne itt is egy fizetésrendezés! Ezt mondják nem csak maguk a »nővérek«, de ez a véleménye az orvosegészségügyi szakszervezet fiatal munkatársának, G. Szabó Erzsébetnek is.

Kötetlen beszélgetés

Mindezt a valóságú, tárgyilagos kép kialakulása érdekében bocsátottuk előre, afféle bevezetesként riportunkhoz, melyet a II. Belklinika manzardrészen három évvel ezelőtt berendezett s huszonhét »nővérek« otthonát jelentő nővérszálláson készítettünk.

Riport? Inkább amolyan kötetlen beszélgetés a huszonhét közül hatall-nyolccal a lakószobáknál tágasabb »nappaliban«, melyet vidám tarka bútorhuzat, terítők, függönyök varázsoltak barátságossá. Csak a rádió hiányzik ebből a kis helyiségből. Meg esetleg egy televízió?

A tervek szerint

— Volt itt nekünk egy rádió — magyarázza Szücs Margit, aki már három éve, a szállás berendezése óta itt lakik —, csak hogy az bizony alig volt használható állapotban. Úgy hallottuk, valamelyik kollégium készletéből került át hozzánk. Aztán mi is túladtunk rajta, mondván, hogy nekünk olyan rádióra volna szükségünk, amelyiket néhanapján hallgatni is lehet. Egyébként legtöbb szobában akad, ha más nem, legalább egy táskarádió. Mi televíziót jobban is szeretnénk. A két nővérszállás részére egy készüléket, amelyet főlváltva használhatnánk. Egyéb szórakozásra a napi munka után úgysem igen van időnk. Csak a szabadnapokon jut ki-ki egy kicsit lélegzethez.

A másik nővérszállás az I.

Belklinika manzard részén épült. Ott huszonöt egyedülálló, vidékről jött fiatal nő lett hasonlóképp otthonra. Összesen tehát ötvenketten laknak a két nővérszálláson. Csak hogy rajtuk kívül még 180–200 »nővéreknek« volna szüksége hasonló elhelyezésre. Veltük mi lesz?

— Egyelőre — válaszolja G. Szabó Erzsébet — korlátozták a lehetőségeinket. Az egyetem távlati fejlesztési tervében azonban az új Idegklinika építését követően szerepel egy 250–300 férőhelyes központi nővérszállás építése is. Addig, amíg erre sor kerül, megnyugtató módon nem tudjuk ezt a problémát megoldani.

A szakszervezet mindenestre megtett eddig is minden telhetőt az egyetemen dolgozó egészségügyi közép-kaderek gondjainak enyhítése érdekében s nem különben az egyetem Gazdasági Igazgatósága is, mely annak idején finanszírozta a két szállás építési költségeit, míg a szakszervezet a berendezésről gondoskodott.

— Mi örülünk annak, hogy van otthonunk — mondja Buzás Éva — s különösebb panaszra nincs is okunk. Van néhány kis dolog azonban, ami nekünk itt sok gondot okoz s ugyanakkor könnyen lehetne rajta segíteni.

Közös problémákról

S a többiek, Bácsmegei Teréz, Cseke Irén meg is említik néhány ilyen közös problémát. Nincs például a 27 lakónak hűtőszekrénye, ahol különösen nyáron el lehetne tenni a gyorsan romló élelmiszereket. Kellene a kerámilapos folyosóra legalább egy linoleum szőnyeg, mert így a lépések zaja csak úgy visszhangzik az egész manzard részben, arról nem is beszélve, hogy lehallszik a betegekhez is. Az is helytelen, hogy egy idő óta közösen használt helyiségek takarítását egyszerűen »ráhagyta« a GH. az itt lakókra, pedig azoknak eredetileg ez nem volt kötelessége. Idősebb volna három év után a szállás kíméltelése is.

Örömei és gondok. S köztük egy lassan kovacsoldó kis kollektíva. Húsz és húszéves néhány évesek, akik szeretnék a jövőjüket megvalósítani, majd életüket nyugodt körülmények között leélni. A szobákban az ágyak melletti éjjeliszekrényeken, asztalkákon fényképek. Itt egy jóképű mosolygós fiatalember, amott egy göndőrfürtű baba, kismegyer arca. Van, aki megpróbálta már, de nem sikerült neki. Elvált, újra kezdte.

Szinte valamennyien tanulnak. Négyen a középiskolát, ketten az egyetemet végzik. Többen műtősnői tanfolyamra járnak. Mások nyelveket tanulnak. A nyelvtanár az egyetem lektorátusáról kijár ide a nővérszállásra órákat adni. S tanulnak úgy is, hogy szórakozva tanulnak. Moziba rendszeresen járnak valamennyien, a huszonhét közül kilencnek van színházberlete s kettőnek hangversenyberlete is. Kedvelik az irodalmat. Olvassák a Tiszatájat, az Új Írást, könyveket vásá-

rolnak a könyvtárak beiratkozott olvasói többségükben. Nemrégiben a Tiszatájban megjelent »A 304-es« című novella írójával, B. Fenákel Judittal volt találkozásuk és tartalmas, talán az író számára is hasznos beszélgetésük.

Ők, huszonheten

Így él itt a bőrklinika épületének tetején ez a huszonhét fiatal nő, remények és gondok, tervek és harcok között. Hamarosan hozzákezdnek a Szemészeti Klinika manzardjában egy harmadik nővérszállás kialakításához. S talán egyszer, nem is olyan nagyon soká fölépül majd az a minden problémát elrendező központi nővérszállás is.

Papp Lajos

Gazdálkodó főiskolások

A Szegedi Tanárképző Főiskola mezőgazdaságtan, biológia és földrajz-szakos hallgatói tanulmányi idejükből hetenként nyolc órát nem a főiskola padjaiban, hanem alsóvárosi kis gazdaságokban töltönek. Erre a bemutatónál töltesre méltán lehetnek büszkéek, hiszen saját maguk alakították ki, hozták tető alá a gazdasági épületeket, az üvegházakat, a melegágyakat. Az udvart parkosították, s mindenütt példás rend társul a látogató szemé elé.

Százötvenen járnak ki rendszeresen és sajátítják el a legfontosabb mezőgazdasági gyakorlati ismereteket és ami a legfontosabb: mintaszereket. A gyakorló terület — hivatalosan így nevezik — olyan szép és rendezett, hogy híre eljutott a környékbeli országokba, s bolgár, szovjet és német tanárvendégek kíváncsiságát is felkeltette. A látogatók több napot időztek, s csak ószinnyel elismeréssel nyilatkoztak a tapasztalataikról. Egyben azt is elmondták, hogy a szegedi főiskolások megelőzték őket, s elismerték, hogy nagyon sokat tanultak náluk.

Az alsóvárosi telepen már öt éve végeznek szántóföldi növénytermesztési bemutatót és kísérleteket. Ezzel

párhuzamosan az utóbbi években állattenyésztéssel is foglalkoznak, szintén bemutatás céljából. A Gödöllői Kisállattenyésztési Kutató Intézetből, valamint az Agrártudományi Egyetem állattenyésztési tanszékétől tyúk, liba és kacska törzsalományt kaptak. Nagytetű pekinger kacsák, bőséges tojáshozamú leghorn tyúkok, izlandi és sárga-magyar hústyúkok, páva, Strasser, keringő és egyéb galambfajták, valamint huszonnyolc méhcsalád képezik jelenleg a tanárjelöltek jószágállományát.

A főiskolások kis gazdasága állandóan gyarapszik. Már működik az idén kapott keltetőgépek, amelyben egyszerre nyolcszáz csibe lát napvilágot. Az első turnus már ki is kelt. Terveik szerint erős szelekcióval saját nevelésű kacska, liba és tyúk törzsalományt alakítanak ki. A hallgatók ugyanis tanáraik felügyeletével baromfikeresztelési kísérleteket is végeznek, s tudományos diákkörökön szakdolgozatokat írnak tenyésztési munkájuk eredményességéről. Ősszel nyulak is lesznek: a Szovjetunióból, Dániából és az NDK-ból kapnak törzset.

Számottevő fejlődést jelent a kis gazdaság életében az, hogy nemrég kombinált fa-

megmunkáló gépekkel felszerelt új műhelyt kaptak. Itt szakmunkás irányításával dolgoznak a hallgatók, s a mezőgazdaságban használatos eszközöket, vándor ólakat, melegágyi kereteket készítenek saját szükségletükre.

Jelenleg a tavaszi munkák, keltők közepén vannak. Nemcsak itt dolgoznak, ha-

nem Újszegeden is, ahol tíz holdas gyakorlótelepeket alakítanak ki.

A hallgatók szívesen járnak a gyakorlati foglalkozásokra, ismerkedni a növényekkel, a virágokkal, s egyben felüldülni a sok tanulás, a szobai foglalkozások után. Irta és fényképezte:

Tóth Béla

A melegágyakból azóta már szabadföldre kerültek a palánták. Képünkön a mezőgazdasági ismereteket hallgató főiskolások egy csoportja a melegágyak körül szorgoskodik.

Akiket a baromfitermesztés érdekel jobban, azok a csirkekelető gépből előkerülő gyámoitalan, pelyhes csibéket babusgatják. A kis gazdaságban akad majd »kapirgálnivaló« a szárnyasoknak.

S ha már lesz rántanivaló, vagy paprikásnak alkalmas szárnyasjóság, kell öntözni is a jó falatokat, hogy csusszanak. A gyümölcsfák közötti földdarabon szőlőt telepítenek a fiúk.